

Előfizetési árak :
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos :
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :
Piacz-uteza 42. sz.

Aratók sztrájkja.

Nehány éve hire se volt annak,
Hogy az aratók is sztrájkolhatnak ;
Éltünk a könnyelmű föltevésben :
Eltartja az anyaföld bőségben,

És ime most miféle hir járja ?
Az arató a föld rabszolgája ;
Másnak izzad s az ő munkabére
Kenyérhajra kevés, nem kenyérre.

Ide jutott a mi Kánaánunk
Egymást tépve míg politizáltunk,
S nem láttuk meg, hogy az agrár-érdek
Mint hajtá a jármába a népet.

Ő csinált érte legnagyobb lármát,
Csak rengeteg birtokát ne bántásák ;
Ő használta munkaerejét fel
És fizetett neki a szeméttel.

Tiz, husz falu termékeny határa
Holt, avagy nem holt kéz birtokába !

Tiz, husz falu munkabíró népe
Odadobva egy nagyur kényére !

Imádságért se vásárolhatna
E birtokból földet a kis gazda ;
Az már az ő kárhozata végkép,
Hogy napszámban koplalja le éltét. —

Nem csuda, ha elkeseredése
Üszköt fog és ki-kilobban végre ;
Annak sebet újra csak ő érzi :
A földesur szuronyt szegez neki.

Nem csuda, ha megunva a jármot,
Újvilágba megy, - jobb honf talál ott,
Jobb hazát, hol nem fojtja inségbe
Atyáskodó nagyur ölelése. —

Mi meg, kiket sorsunk ide köt le,
Gondolkozhatnánk talán fölötte :
Mért és meddig képez még szentséget,
Az a jézsuita agrárérdek ? !

Üzletfelosztás!!

A Piacz-uteza 19. szám alatt levő „**Maradék áruházat**” teljesen felosztatom, az összes áruk minden elfogadható árrban lesznek eladva. Raktáron vannak még: Batiztok, delainek, Saphirek, női ruhaszövetek, férfi- és női ingek, paplanok, vásznak, kanavászok. Jöjjön mindenki, a ki szép árut szeret olcsón vásárolni. A volt Sziif-téle helyiségben (kékre festett kirakat) levő üzletemet azonban továbbra is fentartom.

Tisztelettel

Lówy F.

Garantírozott hírek.

(—) Könnyen veszedelmessé válható tűz támadt a múlt héten a „Szent Háromság” irodában. A dupla kréta ugyanis a szorgalmas használat közben tüzet fogott s meggyújtott egy csomó „expens-note”-t, de hamar észrevették a bajt s az iroda lapjának fölös példányaival elfojtották a tüzet. Az újságpapír még akkor is vizenyős volt, mikor a tűz elaludt alatta.

(—) A helybeli fakereskedők ölenként két koronával emelték a fa árát, pedig még a tél nem köszöntött be. Ennek is a dícséretet érdemlő „rendszeres” városi *gazdálkodás* az oka, mert hónapok óta nincsen fa a város faraktáraiban, könnyű tehát stájerolni a fakereskedőknek. A város gazdái bizonyára izzadnak a hivatalos szobákban (vagy a Hortobágyon), azért nem jut eszükbe tüzelőről gondoskodni.

(—) A legujabb ügybeosztás szerint a m. kir. adóhivatalnál mindennap csak 8—12-ig tart a „pénzkezelés.” Még gyöngyebb élet is lehet ott a jövő hónapban, mikor elvégezhetik a kezelést egy óra alatt, ha t. i. lesz mit *pénzkezelni*.

(—) A kisvasut fiókjára, a hatvan-utcai baromvasutra is van már panasz. Nem európai hírű díszes kocsibódéjai miatt, hanem mert megszokott „akadni” a Mester-utca végén, épen, mint a mamája a piacon. Lám, lám, itt is betelt, hogy nem messze esik az alma a fájától!

(—) Fedák Sári automobilja a sárba rekedt a Hortobágyon és nem a minden szépért, nemesért lelkesülő fiatalság, hanem bivalyok húzták ki belőle. Hja, ilyen a népszerűség, változékony, mint az őszi idő. Emberi lovak után bivalyok, — hát utánok mi fog következni?

(—) Megbokrosodott a múlt héten a kisvasut és karambolt csinált. A néphumor ennek folytán már elfelejtette multkori lomhaságát és e legujabb stiklije után városszerte azt beszéli felőle: „játikos, mint a Bugyi lova!”

(—) Nagyon megharagudhatott valaki a zsiárusokra, mert el akarja őket helyeztetni a Bádogos-utczából. De ugyan miért? Hiszen városunk e díszes spezialitásának külön helyet, mint a város-háza környéke, keresve sem találhatnánk!

(—) Csudabogár. Egyik helybeli lapban a következő hirdetés volt olvasható a múlt héten: „Ötszáz darab minta értéknélküli zacskó félárban eladó.” (Vajjon mennyi lehet annak a portékának a félára, amelynek értéke nincsen?)

(—) Tán közeli csufos bukását sejtí már a császári kormányzat, hogy júliusban tartat gyakorlatoakat a hadsereggel. Mert szeptemberre üres lesz már az államkassza, nem futja garas, a miből parádé háborusdit játszhasson, de még most „telik”. Hanem majd akkor rajta is betelik a közmondás: üres-kamarának bolond a gazdasszonya.

(—) Azt olvashatjuk a lapokban, hogy megint hangversenyezni fog a katonazene a Bikában. Hát még mindig vannak Debreczenben gyászmagyarok, kik a gotterhaltéban gyönyörűségüket találják?

(—) A kisvasut megnyilatkozott a múlt héten, miszerint a tavasszal kibocsátott menetrendet most már pontosan be fogja tartani. No hát *pontosan* be is tartja, mert a napokban csinált már egy esinos kis karambolt. — Sie itur ad astra!

(—) A Tisza-párt korhadtt elnöke, a vén Podmaniczky, 100 koronát ajándékozott a szászrégeni ref. egyháznak s ezt a vastagnyaku kálvinisták úgy köszönték meg, hogy felszólították, miszerint ha beesületes hazafi, lépjen be a 48-sok díszes táborába. Mikor a vén mameluk e levelet olvasta, majd pápistává meredt a kálvinista hálairat felett való ámulatában.

(—) Egy falusi bucsun a csendőrök agyonlőttek öt duhajkodó paraszt legényt. És e dologért még a csendőröket okolják a lapok. Pedig nem azok itt a hibások, hanem a népbütítő, papok és barátok telhetetlen zsákjának megtöltésére kifundált bucsujárások!

(—) Panaszkodnak az osztrák parlament bizottságai, hogy mégis csak rettenetes, mennyire kell nekik alkalmazkodni a magyar közjog bogaraihoz. Vájjunk el, tisztelt urak véglegesen, akkor majd más bogarak fogják önöket *érdekelni*.

(—) Megkezdődött már az aratás s azt mondják, hogy a buza nagyon szép és *acélos*. Kell is az a mostani időkbén, hogy ne csak a kaszánk legyen acél, hanem az izmaink is; — mert hiába, mindenkor legjobban értelmez a — *marok*.

(—) Szászrégenben ötven gyermeket mérgezett meg egy ezukrász egy mulatságon a tisztátalan edényeivel. De már mi nálunk sokkal jobb lábón áll a köztisztaság, mert itt csak jobb létre szenderült kutyák és macskák földi maradványai hevernek temetetlenül a külvárosok utczáin.

(—) Plósz Sándor, a volt igazságügyminiszter, akinek mandátuma nincsen, vissza akar térni egyetemi tanszékére. Jó lesz rá bizni a magyar közjog előadását; utóbbi szereplését tekintve, abban a legjáratosabbnak látszik.

(—) Pestmegye alispánja rendeletet intézett a szolgabírákhoz, hogy a póttartalékosok behívasánál ne nyujtsanak segédkezet a katonai molochnak. Ha így teszen a többi alispán is, talán tudatára ébrednek a Burgban annak, hogy van katonám, de még sines

Az okos borfiu.

A Debreczen söresarnok mulatójába tíz óra után bemegy egy fiatal ember, hogy az előadást végig nézze. Miután helyet foglalt, megy a borfiu s kérdi mit parancsol?

— Mindjárt fiam csak előbb mond meg melyik szám következik most?

— Azonnal kérem ássan, csak előbb meg kell néznem a *monogrammot*, mond az okos borfiu és elszalad.

legszebben tisztít

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchényi-utca 42. sz.

Csipke
függönyöket

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár levele a szerkesztőhöz. —

Kedves Dongó Etsém!

Na, nagy ideje van az idén a főregnek, teli van vele a főd, oszt azír akad ojan bolond ember is, akki a hejt, hogy irtaná, még tenyiszteti. Igen, mer aszongya, hogy sejmest csinál. Mintha bion nem elég pucezos vóna mán a főd nípe, kivált a fejríp. Még le kék rúlla szoktatni.

Most jelenleg ezen a nyáron az egisz debreczeni határ sejemhernyóval fordul fel. Itt is szedik neki a falevelet, amott is. Még az én tanyámra is kivetődött egy fekete gúnyás falevelír. Elébb aszt hittem, hogy varnyuk vannak a fán. Mondok lövök belőlle vagy kettőt. Ahogy közeledek felé, oszt ezilba kapom, ugy megijjett, hogy aló puff leesett a fáról. Mán ez aligha varnyu, igy magamba, mer van vagy tizenhat markos. De azír lúnak se lú, mer egy a, hogy a lú nem igen szok a fára mászni, más a meg, hogy hosszú a patája igy távojbul.

Mondom a kerülőnek, hogy szalagygyik mán, mer ű is ott vót, oszt nekem meg, hogy tyukszeimeim van, hát nem igen tok szaladni. Szalad Mihály, oszt aszongya kiátva, hogy nem lú e nemzetes uram, ha valami belső ember, oszt nem akar felkelni.

Odaírkezek saját magam is egyhangulag, oszt kérdem tülle, hogy micsoda mestersíget folytat, mikor a fára nem mászkál?

Aszongya, deják vagyok.

Na mondok, most ugyan letette az alapvizsgát, mer ugyancsak tapogatta, ahun űlni szokott.

— Hát oszt mi esne jól, bor-i, vagy pájinka!

Bánnya a bivaj, aszongya, akárméket hozza kigyelmed, csak siessik velle. mer kegyetlen kiment belőllem a siker.

De mán csakugyan deják, igy magamba, mer nincs haragba az itallal.

Hozattam oszt neki Mihálylyal ekkis jó kis üstit. Mingyá litre is jött tülle, mer felkuczorodott, oszt aszonta, hogy áunnye deg jó; kiegyenesedett tülle az ódalbordám.

Mondok, hát mí nem szól, a feki aztat a bogárt egye meg, hisz vitétnék én ingyír akár szekér-

számra is, de azomba jobban tenné, ha vígig taposna oda haza azon a fertelmes fíregken.

Igírte is veszett jó akarattyát, hogy soha többet fíreggel nem társalkodik; de azír kapta a zacskót, oszt vitte benne hazafelé az eperfa levélt.

Máskülönbben mi ujság a nagy világba? Hal-lom, hogy a magyar szabacseság is begubódzott, mihóta ez a disztelen Fíregvári elkeszte szúni a hálót. De hiszem az Istent, hogy ki rágja a nemzet aztat a gubót, oszt a szemibe repül annak a vín podagrás katonának.

Algya meg az Isten! Jöjjik ki ekkis ződ paszujra. Marattam hazafias tisztelettel

én *Tuzok Mihály* mk.
hejjes pógár.

Feun Dávid politikai bazárja.

— Átosszalgája, nodságas földmivelési miniszter ór excelelencz, űrvendek o szerencsének, hodj méltuztatta meglátugotni. Orató mankásokat tetezik keresni, ógy-i bár, o Donántólro? — óh van roktáran elég, csak tessén válogotni. Itt van például egy pár ezer szurongy és nehány ezer Monlicher-póska, kitőnően szurnak, vágnok és hordonak, ezeket igen-igen ogyánlhotok, mert sak ógy dül o rend otánok, mengvit poronesoljo belülök? Sak sopánd kétezeret egy-elüre — igen űrvendek, még mo este ótba inditok oz illetékes fűszalgabirák részére; mogomot ogyánlok, excellelencz oreság, máskor is ledje homorosan szerencsém!

— Áh, von szerencsém, baron *Fejérvári* excelelencz oreság, mit méltuztatjo poronesolni? Ój utakot és módokoj o karana és ország küzütti béke helyre állításához? Óh van egy uehángy, például o mogyor vezéngyszó, ez nem tetszik? — nü hát van ennél gyabb is, biztasabb is, ünállu mogyor hodse-reg. Ez még ógy se nem tetezik? — okkor itt van o personal ónió, — ez se nem kell? Sojnálok, pedig ez lenne o legezelszerőbb; igy hát nincs más ót o békére, mintho exceziád nyógalomba vonól Gráczo és suha tübbé nem motatjo mogát. Nü, ho még ez se nem kell, okkor sojnálotomra tübb nincs gyelenleg roktáron, de tolán o gyüvő héten, űrvendtem o szerencsének, vizsantlátásro, excelelencz baron ór!

— Olázotos gyónapot kívánok exceziás belögy-miniszter ór, méztötja volomit poronesolni? Korázsi kellene o pótarthalékasak behívását megtogodó olispánok felfoggesztéséhez? van roktáron kérem, elég. Itt von elűszór o *szolferinói* korázsi, nodszerő, pampás, de ho ez nem tetezik, okkor itt o *königgrétzi* korázsi ennél gyabbat már ogyánlhotom, — hát ez se nem nyerte meg o teszését? Okkor tessék várni, mojd rendelek edj *Beck-féle* tábarszernogyi korázsit Bécsbül, -gyó? nü itt leszi ed pár nop olott, oddig is mogomat ogyánlok, excellelencz!

Pünkösti bucsu.

— No hát hogy mulattál a pünkösti bucsun, Andris?

— Nem vót a bucsu, gazduram. csak olyan papok meg vinasszonyok szibvásárja; Hisz' ha az egy-szálbélü Vastag Gyurkát agyon nem ütöttik vóna, nem lett vón' ott még egy tisztessiges verekedis sem!

Szomjas Péter

városi rendőr a poszton.

Aszondom, hogy mostanába nem vót oan kutya meleg nap jaim, mint a mult napokba, mikor legjovába állott a kimivesek sterájkja, osztán nekünk is kisenlítbe kellett lenni miattok. Disztó forró napok vótak a nekül is, az emberen maj' meggyult a lendőri lebernyeg, oszt ehe járt még a kisenlítés állapot, a mitül még annyi időt se tuttam szakítani, hogy benízsek Bugyi komámmal a Ruczába.

Na, nem is vótam én akkor jó baráttyok a kémiveseknek, pég sok jó emberem kerül köztük, kivált ha eltángálnak niha-niha egy-egy esizmadja legint, a mikor jól tom, mi dukál a tapéntatos közbelipisír; — de hát mostanába asse igen kerül, mer' píztelenek a sterájkolók, nem níz ki belőlök semmi virtus. Nem is bannám, ha víge lenne mán ennek a sterájkolásnak, mer egíszszen megakatt miatta a a nípilet íezczakai forgalma; még a zárórára se kell nagyon ügyelni, nélkülüm is bezárnak a koresmárosok, pég csak a kocsmavizitáció adna ebbe a forró íezczakába nímimemü kis enyhülést.

A minapába vót ugyan ekkis esetem, de asztat szígyellem elmondani, mer még bajom is lehetne belölle. Uttörtint a dolog, hogy ekkiesít eltanáltam szunyókálni álltomba a poszton, hogy a ház ódalát támasztottam a mester uczeza vigin; ippen arul állmottam, milyen szíp rendet tartok fel a városba, egy csirkelepás se törtinik sehun, mikor ecezer csak egy nagy püffenést hallok, oszt mire feleszmillek, hát a földön tanálom magamat egy jó tányírnyi tehénkása mellett. Hinnye, a teremfáját, majd elaluttam, mondok, vajon hány óra lehet mán, hogy ilyen hamar megviratt?

Keresem az órámat, utójjára még a korczomba is, hát ninesen sehun, pedig az este még a nadrágzsebbe tettem; na eszt tisztára ellopta túllem álombomba valami nyuznivaló, gézenguz kapezabetyár. Hanem emmán több kettónél, esztet a tolvaj bitangot mekkeritem, ha térgyig kopik is a lábom. Asztat is tom mán, hun keressem, mer az ilyen lopott portikát a zsigvásárba szokás eladni, hát azóta mindig kijárok a zsigvásárba; csak kerüjjik elibem a dezentor, tudom megemlegeti az ídes anyja keser-vit! . . .

Agygy' Isten, Bugyi komám, látom, magának is szabacscsága van, mer' a Ruczsa felé áll a lova

feje, na nékem is pihenő óráim van most, nem bánom, hát vendíge lesznek erőltetés nekül is; a maga kedvír ikább hónap a zsigbogóba se megyek.

B. Reichmann Ármin ur álma.

Mottó: Bolond lyukból bolond szél fú.
Burger.

Az elnök ur, mint muitkori levelében kifejtette nagyon örvend azon, hogy mi oly híven közöljük a vele történt eseményeket. Az ő szóbeli kérésére egy riportert adtunk melléje, aki vele jár, vele hál, vele étkezik és mindenről a mi fontos dolog az elnök urral történik, tudósít bennünket. Tőle kaptuk a következő monológot is melyet *Reichmann* ur alvás közben mondott el.

Színhely: az elnök ur hálószobája.

B. Reichmann Ármin (álmban kiabál.)

Ni ni éngem igenis a szél felkapta én tudniillik viszen légbé; jaj, jaj . . . de ott igenis jen egy dongó és ő tartja egy penát a kézbe és ő keresztüliszurja az én hátamon és ő bele engemet dobja a nagy tengerbe. Áj váj smá jeszroel ottan jen tudniillik egy czápa, akit igenis úgy hinak, hogy czethal. Az éngem igenis bekapja, mint Jónászt, de mán be is engem tudniillik kapott.

Áj váj . . . szent Habakuk te czethalas Jónász, mit én most tudniillik csináljak dugába dél minden; mikor én kezeledek a finypontjához, akkor éngem tudniillik nyeli el ez a hal. Talán nem ez a Leviátán, akiről azt igenis mondják, hogy é igenis tortja a fédet és ha a Mesich eljen, é beléle csinálnak szegedi hal paprikást, mint amilyet mi a szentfédén igenis ettünk. Ez nagy baj, mert akkor éngem is megsitnek és akkor én leszek egy hitkizsigi halpaprikás elnek.

Ni . . . ni hiszen ez nem hal, nines is tudniillik tenger, hiszen én vagyok most a Borgba e meg itt *Weiszburger* akárok mondani *Fejérváry*. Gleubs zi gat na most mán remélek a nemeségt.

Én most mán imádkozok az a Fejérvárihoz.

Idvezlégy Fejérváry, kitüntetések szent atyja! Te vagy áldott a miniszterek kezett és áldott a te protezsálásod gyümelcse: a nemesig! Ámen.

Ni . . . mán hozza is a nenesi levélt. Mit otthon nekem tudniillik fogják mondani. Fognak igenis adni egy szerenád én mán hallok amint a jedzé engem dicséit é mondja; az én ellenségeim tudniillik hullnak porba! (Hirtelen felébred)

De ni . . . ni hiszen ez az én hálószobám; ez meg itt tudniillik nem Fejérvári, hanem az én felakasztott nadrágom. Én ezt mind csak álmodtam. Áj jaj víge víge, el . . . el mindenkinek eljett a végítélet. Beások a föld kezepéig és én tudniillik a világot a levegébe repitek . . . De mit iri ez, inkább imádkozom és idvezilek a nemesigirt:

Mi atyánk *Goluchovszky*, ki Bécsben vagy, szenteltessek meg a te kormányzóságod, és legyen meg a te akaratod, miképen Bécsben ugy itt Magyarországon is. Az én nemességem add meg még ma, vígy el engem a királyhoz, de szabadíts meg a Dongótól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mind erekke (?) Ámen.

Pünkösti kép.

- Hová igyekszik, szomszéd uram?
- Megyek egy kicsit én is ünnepelni a nagy-erdőre.
- Hát miért nem ül fel a kisvasutra?
- Azért biz én, mert gyalogszerrel hamarabb künn leszek.

Merénylet.

Nem jó bizony a leánynak Ujságok szenzációja
Kijárni az erdőre, Volt pár napig a dolog,
Mert merénylet áldozata Majd belőle kávé mellett
Könnyen lehet belőle. A pletyka táplálkozott.

Sok manap a romlott ember, Többek között megjegyzé egy
Bizonyítja az eset, Elvirágzott szüzcseke,
Mely épen a mult napokban Ki boszorkányszámba azért
A nagyerdőn megesett, Még talán nem mehetne.

»Ej, hisz az csak egy gyerek volt,
Kit bántott a rut ember, —
Én ellenem kövessen el
Merényletet, hogyha mer'!»

Gyázi Viktor katédrai bölcs mondásai.

Gölya Friczi följegyzései.

Uraim! A mikor berekesztem közjogi előadásaimat, összegezni kívánom azokat az elveket, melyeket az év közben ismerttettem s a melyek összhangban vannak a dicsőségesen bukott miniszterelnök, Tisza Esván barátom elveivel és lángeszű felfogásával.

Először kijelentem, hogy az alattvalóknak tulajdonképpen nincsen egyéb joguk, mint az uralkodónak feltétlenül engedelmességet. Ő az isten kegyelméből parancsol s az alattvalók az ő kegyelméből tétet-fejet meghajtani tartoznak. Megváltómnak, Tiszának, ismét bölcs megnyilatkozása tükröződik vissza a Neue Freie Presse cikkében, a mikor azt tartja, hogy az alattvalók letértek most a törvényesség alapjáról, mert azzal megsértették egyedüli jogukat, a föltétlen engedelmességet. Megjárná a rabszolgatartó, ha a rabszolgák fellázadnának, vagy a kőműves mesterek, ha a téglahordók sztrájkolnának, hiszen akkor vége volna minden üdvös együttműködésnek.

Első szocziális elv, amit már a tömeglélek czimű értekezésemben is kifejtettem, a parancs és az engedelmesség, ez a társias együttműködés tíz parancsolatának elseje: Azért nem értem, hogy a koalíciós diszidensek, újpártiak s a többi párti alattvalók, mért nem fogadták el feldzeugmeister Fejérváry napi parancsát. Ő belőlök sem lesz tartalékos százados senki, még kevésbé ügyvezető miniszter, sem pedig új gróf, mert arra Bécs előtt érdemet kell szerezni.

En se volnék egyetemi tanárjelölt, ha a napi parancsoknak ellenszegültem volna. En azokat mindig elfogadtam, november 18-ikán is, azután is. Ezen érdeim elismeréseül reméllem, hogy ha kormánybiztos kell az engedetlen megyék megfélemezésére, az én tehetségeimet sem fogják mellőzéssel jutalmazni.

Boldog vakációt kívánok mindnyájoknak.

Költségjegyzék. (Expens-note.)

(Találtatott a Márton Imre-féle »Szent Háromság« irodában.)
Szomorú Mihály ur részére, Helyben.

Debr. július, 905.

1. Ügyfél szívélyes fogadtatása	2 kor.
2. Ügyfél széssel megkínálása	1 „
3. Ügyfél leül, székkoptatása	3 „
4. Ügyfél felszólítása ügyének előadására	2 „
5. Ügyfél előadja, hogy a felesége megcsalta. Sajnálkozás az eseten	5 „
6. A fél folytatja, hogy ezért öngyilkosságot akar elkövetni. Megdöbbenés	10 „
7. Ügyfél lebeszélése az öngyilkosságról	100 „
8. Ügyfélnek ajánlat valóper iránt	50 „
9. Ügyfél megmondási időt kér	25 „
10. Újabb értekezésre terminus	15 „
11. Ügyféltől szívélyes bucsuzás	5 „
12. Ügyfél kikísérése az előszobába	8 „
13. E közben egy gombom leszakadt	2 „
14. Az ajtó kinyitása és betevése	4 „
15. A fél által elfogyasztott irodai levegő ujjapótlása	5 „
16. Ügyfél nyilvántartásba vezetése	10 „
17. Irótoll, tonta, porzó koptatás	2 „
18. Ügyfél a terminusra nem jött el	6 „
19. Ügyfél levélben tudatja, hogy a válóperről lemond	20 „
20. Levelének olvasása	2 „
21. Vesződés a rossz helyesírással	5 „
22. A levélboríték felbontása alkalmával ollókoptatás	1 „
23. E költségjegyzék szerkesztése	5 „
24. Leírása két példányban	6 „

Összesen: 254 azaz

kettőszázötvennégy korona.

P. H.

Olvashatatlan aláírás.

Finnyásság.

Adta finnyás debreczeni népe,
Mindég simfel ez a rendőrségre!
Hogy disznót hízlalnak egy utczában,
Trágyatelep van a másikában.
Harmadikban meg bacillus-telep
S a rendőség eltüri ezeket;
Holott a büz. a mit terjesztenek,
Orrfintorgatásra birj' az eget.

Hát mit tehet a rendőség ebben?
Panasza van az égnek ez ellen?
No hát akkor fogja be az orrát,
A finnyások pedig ne szagolják —
Nagyobb büz is van itt a városban,
Szinte érzik minden hivatalban,
S csodálatos. mégsem orrol érte,
Adta finnyás debreczeni népe!

Kedves vendégek.

— Nézz ki csak az ablakon, lelkeim nem Unal-massyék jönnek-e az uteza végén?

— Csakugyan — és úgy látszik, hozzánk igyekeznek látogatóba.

— Hamar, add ide a kölni vizes üvegemet, hadd locsolom be véle a vizitszobát. Tudod, lelkeim, ki nem állhatják azt a szagot, mert fejfájást kapnak tőle.

Bugyi Sándor

debreczeni talyigás.

Hogy azok a derik, jóra való, becsületes muszka matrózok fellázdak a Potemkin hajón, nekem is kedvem szottyant a tengerre, akkire való nízve aszondom Subának, hogy hallod-i sógor, én matrőcz leszek. Aszongya: csak nem ett meg a fene?

Nem bi' a sógor, — mondok — de azír a leszek.

Aszongya: üm!

Sose ümgezz — mondok — hanem gyere ki te isis a Csónakázóho, oszt poróbájjuk ki a tenger fortíjját, üjjünk hajóra.

A sógor kécezer felnizett a mester gerendára, ecezer le a csizmája órára, aut a szemem közzé, szíthúzta a száját, akki ipp ugy állott, mint egy csonak, oszt ugy vigyorgott rám.

Mondok — ne vigyorgj itt, mer ugy kúpan löklek, hogy Odessáig esel.

Megyek hát no — aszongya, aval alább hagyott a vigyorgással, most mán csak röhögött nyiha, mikor rá jött a happaré.

Kimengyünk, hát az én jó Istenem süjjeszse el a magyar királyi pájaudvart, beleterpeszkedett a Csónakázó tóba, oszt kiitta a vizit.

Nem tuttam én errül ippet semmise, mer ha tuttam vóna, Tolnayt beletoltam vóna a tóba, hogy ne hordatott vóna oda több fődét. Hisz ehen van ni, mire észrevettem, betöttette felit.

Oszt most tök van a tenger fenekin, még pég valami szip indás.

Na, hogy több legyik egygyel, derikon kapom a vín Subát, oszt odavágtam a tökindáho. Micsoda szípen vereslett ki a kopasz feje a töklevel alól, senki se monta vóna, hogy nem igazi tök.

Azír tejesíttem oda a sógort, mer ujra elkezte a röhögist, oszt akkor jöttem lítre, hogy hisz tutta ez esztet, oszt még se monta. Lúvá tett a fára való.

Csak ekkis pocsoja maratt meg a fél szilin, ojanforma hejt, mint az istálló m föggye. Abban szomorkodik még ennyihán száz parányi kis hal.

De azomba a sógornak nem igen akaródzik felkelni a töklevel alól, akkire való nízve elkeztem húzgálni, de csak visszaesett. Na — mondok — mindig hallottam, hogy vízzel kell asztat írdekelni, akki így megmakacsittya magát az íltre való nízve. Aval elkeztem hordani rá a vizet a kalapomba; nem írt semmisse, pég a kis halak is ott viczkándozott a kápin.

Utóvígre oszt kitanáltam a mőgyát, nem a vizet hortam a sógorra, ha megfogtam a két lábát, oszt a sógort húztam bele a pocsojába. Hát így csakugyan érvényesebb vót, mer ahogy ott fekszik a sógor a vízbe, én meg ott állek mellette lőcsre támaszkodva, hát ecczer csak megmoccan rajta a fekete guba.

Aszongya erre a partrul a zódhaju Bakos, hogy tán bivajt íríz kend?

Igen ojanformán mondok, mer hijába piszkálom a sógort, nem akar kijönni a feredőből. De mán eszt el se tuttam mondani, mer ugy kipen lökött a sógor ecesesomó sárral, hogy szemem-szám teli lett.

Evel oszt el is kezdődött a tengeri csata, mer a sógor kijött a vízbül, én meg vissza akartam lökni, ammir besározott, igen ám, de a zódhaju Bakos a sógornak fogta pártját, oszt mire ütet is kipem akartam vóna vágni, csak azon veszem észre magam, hogy egy halat harapok kétfelé a tenger fenekin. Aut, mikor eszt kiköpöm, meg másik akatt a számba, csakhogy e mán meg is karmolta az óromat, mer körmös hal vót, az én jó Istenem pusztítsa el, ahun egy kecskebika megteremtődött.

Elkeztem oszt evezni kifelé a lőcsesél, de nem hattak kikötni, mig meg nem ígírtam, hogy benn hagyom a lőcsöt. Muszaj vót ellökni a kezembül, akkit mái napig is szígyellek, de csak így kötöttik meg a bikít.

Ahogy a bike meg vót kötve, oszt indulunk hazafelé, meglátok egy takaros füzfaágot a tökinda alatt. Lenyulok írte, vakszemen hajítom véle Bakost, elkezd forogni, mint a dugóhuzó; na mondok csak hadd forogjik, aval a sógort veszem czilba, de biz ú a nyullal van egy sarzsiba, mer ugy elszalatt, hogy még asse tom hova lett ojan hertelen, ha csak be nem ugrott a böldogfalvai kertbe.

Ebbül oszt mingy oda jukatam ki, hogy szárazföldi tengerész leszek, mer a vízbe nem böldogultam vélek, de ahun a tök indát ereszt, ott mán az én inam is megtette a magát.

Csak a vót a baj, hogy ez a Zódhaju még mindig forgott, oszt ugy felkavarta az ájert, hogy forgószél kerekedett. Még asse tuttam eddig, hogy így kiszül a forgószél. Elig a hozzá, hogy két percz alatt a Pacsirta ueczán vótam, pég Mariska tézaszszonynak a kötőjít is mekkaptam, a Vikkedvü Mihály-ueczán hogy mondok megiszok egy féllitrit a Ruczába, de bion csak elsodort engem a szél, mer Mariska tésszon rávert a kezemre, oszt beugrott. Máskipp együtt görögtünk vóna az ueczán.

Ippen előttem dütött oszt ki a szél egy ákáczfát keresztbe a Pacsirta ueczán. E vót a szerencsém mer ebbe akattam meg.

Nem tom a Feketetengeren mije szél szok funi, hanem ennél mán nem igen lehet különb, mer e maga szopta az annyát. Még a telefony dorót is leszakatt, oszt telefonta a gubám szőrit. Meg vótam kötözve.

Szerencsére mingy észszel íltem a világot, a számho tartottam a dorót vigit, oszt aszontam neki, hogy mongya meg Vig Gyula fükapitány urnak, hogy baj írkezett, mer mir azír hogy engem, mán hogy önön Bugyi Sándor talyigás hejjes pógárt oda-kötözött az istenitileti egy kidütött fáho a Pacsirta ueczán, oszt szalaszik ide vagy kétléhűtő lendört, mer magamtul ki nem tok belölle kezélődni.

Hát csakugyan vót is haszna a szavazatnak, mert ehen szalad Szomjas Péter komám. Na eszt doróton rángattam ide így magamba.

Csakhogy ipp ecczerre azír még ü se szabadított ki, mer asszongya a félsalang, hogy ne mozogjak, tinybázlatot akar felvenni, oszt csakugyanis kivette a zsebbül a kis könyvet, elkezdett bele írskálni.

Péter én megruglak, ha ki nem óccz ebből a derótbül, mondok, mer a fen ett vóna meg, te

nem érzed asztat, hogy mijeneket öklel ez a kutya dorót ecczer-ecczer rajtam. Szurkál, a happaré ájjik bele, meg íget aut ráz, mint Isten a Vargát.

Ne ugu, aszongya, oszt csak egy fertáj mulva esavart ki belőlle.

A vót az első dógom, hogy kipen hajítottam, de hogy oszt ü esztet pihent erővel alta vissza, hát beleegyeztem, hogy bekisirjik.

Igy oszt a matrőcznak matrőcz jutott a bünvágyinál.

A Dunán túl.

Furcsán megy most az arafás A nagybirtok, a nagy bérlet,
Dunántuli megyékbe ; Hazánkon e rákfene,
Csendőrszurony az arató Szolgabiró, csendörkáplár
S maga a nép a kéve... Kész szolgája nékie.

A nagy birtok, a nagy bérlet, Mindég neki van igaza,
Ez a kettős uzsora, Bár egy élő hazugság,
Ottan egész vármegyéket Hanem a ki ellene szól,
Koldusbotra juttata. Megtanítják a puskák, —

S mikor a nép kenyeret kér, Szép a közigazgatásunk
Mint segínek az urak? Mely Tiszáról maradtot,
Lövetik az éhezöket, Megmutatja, milyen az az
Hogy betömjék szájokat. Azzsiai állapot!

A dr. Borsos-féle
Hajszesz és Hajkenőcs
biztosan megszünteti a haj hullását, a hajvégek megtörését, a haj elmolyosodását. Teljesen ártalmatlan. — Elősegíti a haj növést és annak színét nem változtatja meg.
1 üveg Hajszesz ára 1—2 kor.
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.
Kapható :
MIHALOVITS J. gyógyszerertárában
DEBRECZEN, Főtér 31. szám.

Apró hirdetés 1 krajczár.

A „Debreczeni Reggeli Ujság“ módot akarván nyujtani bárkinek, még a legszegényebb embernek is, hogy előforduló szükségleténél a

„Debreczeni Reggeli Ujság“

apró hirdetéseit igénybe vehesse, e czélból az apró hirdetéseket

szavanként egy krajczárért közlik.

Ily módon mindenkinek alkalma nyilik egy tiz szavas hirdetést 10 kr.-ért közzé tenni.

A Debreczeni Reggeli Ujság kiadóhivatala,
Piacz utca 43. sz.

Schuller Sámuel

szoba-, czimfestő, tapetirozó és fényező
DEBRECZEN, SIMONFFY-UTCZA 25.

Felvállal uj épületek, lépcsőházak és diszletek festését, izléses czéglíratokat, tapetirozást és mindenféle fa- és vasbutor fényezéseket a legdivatosabb kivitelben és **legjutányosabb árban.**

Gumi- és réz-bélyegzők

festékpárnák, számozógépek és izléses **nyomtatványok**
gyógyszereszek részére papirpecsét bélyegek

legolcsóbb beszerzési forrása, az Első debreczeni

RUGGYANTA BÉLYEGZŐ-GYÁR és nyomda,
Simonffy-utca 5-dik szám.

Olcsó tüzelő forgács!

Horváth János fatelepén, a vasuti nagyhid mellett, a gázgyár szomszédságában 2 ürméter tölgy forgács, míg a nagy készlet tart, korlátlan mennyiségben kapható.

Villamos csengők, telefonok, villámhárítók berendezését minden terjedelemben, javítását és évi gondozását legjutányosabban és jótállás mellett eszközi **FÖLDVÁRI L.** debreczeni első Elektrotechnikai vállalata Kossuth-utca 1. szám (az udvarban). Villamos felszerelések, zseblámpák, kerékpárok és alkatrészek raktára. Képes árjegyzék ingyen. — Telefon szám 168.

Használja a híres Hajdusági pedrőt egy doboz 50 fillér. Kapható Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél Debreczen Kossuth utca 8. Arany egyszarvu gyógyszerertár.

Uri szabó üzlet.

Évek óta fennálló uri szabó üzletünkre van szerencsénk felhívni a nagy közönség szives figyelmét. Raktáron tartjuk a legfinomabb bel- és külföldi, valódi angol és francia szöveteket. Jó szabásu, elegáns és tartós ruhákat szállítunk a tisztelt megrendelőknek.

Kérjük a közönség bizalmát és támogatását.

Tisztelettel:

VARGA és VAS,

Piacz-utca, megyeháza mellett.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpüsztitthatatlan, könnyű, tetszetős, olesó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képvisellete és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Halvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsi rakomány. — Kérjen ismertetést.

Epilepsia.

Aki nehéz kóiban göresőkben és egyéb idegbajokban szenved, az kérje az erről szóló röpiratot. Kapható ingyen és bérmentve Schwauen-Apotheke, Frankfurt a M.

Iszákosság nincs többé!

Kívánatra bárkinek bérmentesen küldünk egy csomag Cozapor.
Kávé, tea, étel vagy szeszes italban egyformán adható az ivó tudta nélkül.

A Cozapor többet ér, mint a világ minden szöbeszéde a tartózkodásról, mert csodahatása ellenszenvenessé teszi az iszákosnak a szeszes italt. A Coza oly eszedesen és biztosan hat, hogy azt feleség, testvér avagy gyermek egyaránt, az ivónak tudta nélkül adhatja és az illető még csak nem is sejtí mi okozta javulását.

Nemrégiben egy fiatal asszony nekünk körülbelül a következőt mesélte:

„Igen én is használtam ezen remek szert a férjem tudta nélkül és hála Isten teljesen segített rajta. Jó férj volt józan állapotban, de sajnos, majd mindig részeg volt. Folytonos félelem, aggodalom és kétségbeesés, szegény, becselenség és szegénység közepette éltem! De minek is meséltem volna el másoknak? Nem csodálatos-e igazán, hogy egy asszony a dolgot saját maga ekképpen irányítsa és otthonát, gondterhes tüzhelyét örömpalotává tudja varázsolni?“

Coza a családok ezreit bekította ki ismét, sok sok ezer férfit szegény és becselenségtől megmentett, kik később józan polgárok és ügyes üzletemberek lettek. Temérdek fiatal embert a jó utra és szerencséjéhez segített és sok embernek életét számos évvel meghosszabbította.

Az intézet, mely a Cozapor tulajdonosa, mindazoknak kik kívánják egy próba adagot díj és költségmentesen küld, hogy így bárki is meggyőződhessen biztos hatásáról. Kezessékünk, hogy egészségre teljesen ártalmatlan.

COZA INSTITUTE (Dept. 59), 71. High Holborn, London, W. C., ANGLIA.

(Levelek 25 fillér, levelezőlapok 10 fillérre bérmentesítendő k.)

A temesvári „DMKE“ MOSÓ- LS PIPERE-SZAPPANOK

a legjobbak és legolcsóbbak.
(10, 20 és 30 fill.)

Jgazi magyar családi szappan.
Kereskedőknek árkedvezmény.

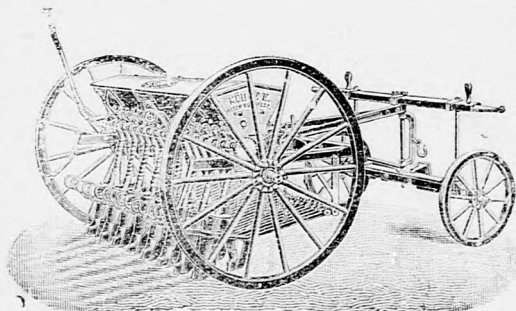
Kérjünk mindenütt temesvári

„DMKE“ SZAPPANT!

A hol nem kapható, oda a gyár 5 kilogrammos postacsomagokban szállítja utánvétel mellett portómentesen.

Czím: „Szappangyár“ TEMESVÁR.

Kühne E. hazánk legrégibb gazdasági gépgyárában MOSONBAN legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: Sack-rendszerű acél-ekék, egy és kétvasú ekék, különféle szerkezetben, szántóföld és retboronák dus választékban. Hirneves tolokerekes rendszerű

Mosoni Drill

sorvetőgépek.

Mindennemű cséplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelő-rosták, konkolyvalasztók, szecs-kavagó, répavágo és darálógépek kitűnő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsológó kézi és erőműhajtásra.

Hollingsworth lógereblyék. Amerikai ló- és kézi-kapák. Francia ekék és kapálógépek szőlőmiveléshez.

Bizományi raktár: KORONDI SÁNDOR urnál Debreczen, Piacz-utca 28.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.